

«Παρεμβαίνοντες...»

Εὐσπλαγχνοί: ὅμοιοι μὲ τὸν Θεό!...

Δ΄.

Στὴν Παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου Υἱοῦ, τί θυμῆθηκε ὁ ἄσωτος καὶ ἐπέστρεψε στὸν Πατέρα; **Τὴν εὐσπλαγχνίᾳ** Του!

Μόνο ἓνα τέτοιο ἦθος μπορεῖ νὰ δώσει τὴν δυνατότητα στὸν ἄνθρωπό μας κάποτε «νὰ ἔλθει εἰς ἑαυτόν», νὰ ξυπνήσει καὶ νὰ κινηθεῖ πρὸς τὴν πηγὴ τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Εὐσπλαγχνίας, τὸν Χριστό μας.

Ἐμεῖς, ἐπειδὴ ὁ ἄλλος δὲν ἀνταποκρίνεται ἀμέσως στὴν εὐσπλαγχνίᾳ μας, ἀμέσως παραιτούμαστε. **Αὐτὸ** δείχνει, ὅτι ἡ στάση μας δὲν εἶναι ἀληθινή.

Ἡ εἶσαι εὐσπλαγχνος ἢ δὲν εἶσαι. **Ἡ** ἀληθινὴ εὐσπλαγχνία δὲν ἔχει **σκαμπανεβάσματα**. **Εἴτε** εἶναι καλὸς ὁ ἄλλος εἴτε εἶναι κακός, εἴτε δίκαιος εἴτε ἄδικος, ἐσὺ τὸν ἀγαπᾷς.

• **Ὁ** Θεὸς δὲν ἀπορρίπτει κανέναν... **Ἐμεῖς** γιὰτὶ ἀπορρίπτουμε;...

Τὸ νὰ σηκώνει κανεῖς στὶς πλάτες τὸν ἀδελφό του, νὰ συσταυρώνεται μαζί μὲ τὸν Χριστό μας, εἶναι δῶρο τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Χρειάζεται ὅμως μετάνοια καὶ ταπείνωση. **Ὅσο** μετανοεῖ κανεῖς, τόσο τὸν σπλαγχνίζεται ὁ Θεός...

Νιώθει αὐτὸν τὸν ἐναγκαλισμὸ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν τὴν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. **Καὶ** ὅσο ταπεινώνεται κανεῖς, τόσο πιὸ εὐρύχωρη γίνεται ἡ καρδιά του νὰ δεχθεῖ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ.

Πολὺ μεγάλη ὑπόθεση νὰ νιώσεις, ὅτι ὁ Θεὸς σὲ σπλαγχνίζεται καὶ σὲ ἀγαπᾷ. **Μετὰ** γίνεσαι καὶ σὺ ὁλόκληρος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν!...

(Τέλος)

Ὁ Ἑρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

24.8.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς